

ת"פ 426/09 – מדינת ישראל נגד אהוד אולמרט

ת"פ 09-426

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני: כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא
כבוד השופט משה סובל
כבוד השופט רבקה פרידמן-פלדמן
המואשימה מדינת ישראל
נגד אהוד אולמרט
הנאשם אהוד אולמרט

החלטה

בעהחלטתנו מיום 16.11.2014 (עמ' 20127 לפרוטוקול) נקבע כי אמרות העדה שולה ז肯 תוגשנה אך ורק לבחינת מהימנות ולא כראיה לתוכנן. לא נעתרנו לבקשת ההגנה למחוק קטעים מהאמורות, אולם אסרנו פרסום תוכנן למעט קטעים שהוקראו במהלך הדיון באולם.

המואשימה הגיעו לבית המשפט אמרות מוקלדות של העדה, תקליטורים עם תיעוד חזותי ותמלולי החקירה של העדה.

ב"כ הנאשם הגיעו בקשה בה טענו כי לא ניתנה הסכמת ההגנה ולא ניתן אישור בית משפט להגשת התקליטורים והතמלולים, ופרטו שורה של תקליטורים ותמלולים שיש להוציאם מהתיק או לאסור את הגשתם. לטעתן ההגנה, הכלל הינו כי תמליל ותיעוד חזותי מוגשים מקום בו יש מחולקת על תוכן האמורות המוקלדות וכאשר נטען כי אמרות אלו אינן משקפות את הדברים כהוויתם.

בתגובה למואשימה נטען כי הכלל הינו שונה לחייבין, והובאה פסיקה בندון.

لتגובה זו באה תשובה ההגנה בה נאמר כי ההגנה לא הסכימה להגשת התמלילים והтиיעוד החזותי, מה עוד שיש בחיקורתה של גב' ז肯 ציטוט מתוך הקלטות שלא אושרה הגשתם על-ידי בית המשפט העליון. גם לתשובה זו באה תגובה.

דין הבקשה להידחות. אמרות של עד מוגשות בשלמותן. בעיקרון, הקלטה ותמלול ההקלטה מהווים את הראייה הטובה ביותר. האמורות מוגשות אך ורק לבחינת מהימנות ולא כראיה לתוכנן ובעהחלטתנו הנ"ל צינו במפורש כי איןנו נעתרים לבקשת ההגנה למחוק חלק מהאמורות או להגישן באופן חלקן.

אין צורך לומר כי איסור הפרסום שהוטל בהחלטתנו הנ"ל חל גם על התמלילים והתייעוד החזוית שהגישה המאשינה.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשע"ה, 26 בנובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת

משה סובל, שופט

יעקב צבן, שופט
[סגן - אב"ד]